

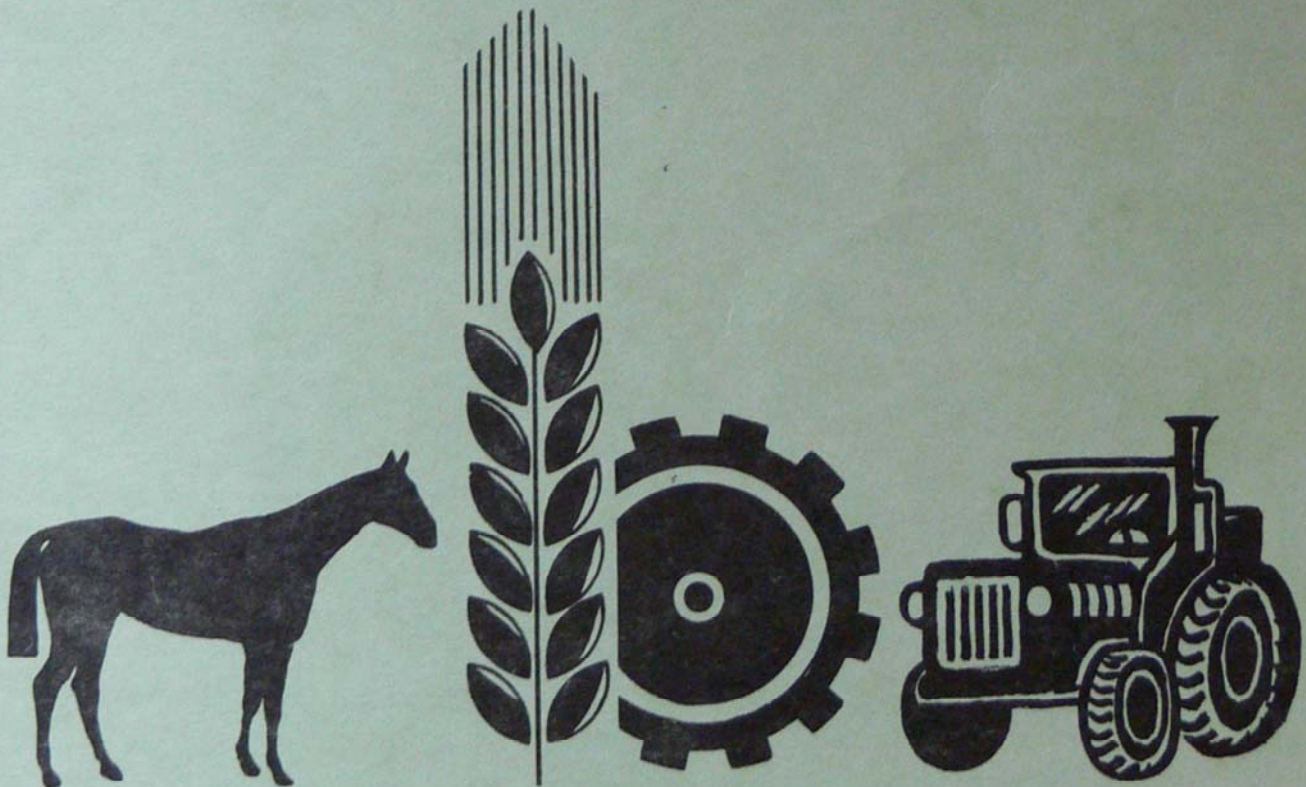
# KUNSZIGETI HÍRMONDÓ

---

*A Kunszigeti »ZÖLD MEZŐ«*

*Mezőgazdasági Termelőszövetkezet lapja*

---



## Karácsony ünnepére

Istenfélő ember karácsonykor úgy érzi magát, mint János vitéz Tündérorszámban. Petőfi Sándor híres költeményében ez a János vitéz valahogy elkerült Tündérorszámba. Szébbnél szebb tájak, csalogató hegyek és völgyek tárultak szemei elé. Az örömtől és boldogságtól csordultig volt a lelke. Egyszer csak furulyaszó üti meg a fülét: eszébe jut szülőfaluja, a róna, az akácós udvar, a levendulás temető. Otthagyja a szép Tündérországot, mert a furulyaszóban szülőfalujának hívó szózatát hallja!

Mi is így járunk. Bárhol vagyunk, bárhova vetett bennünket a sors, amikor megkondulnak karácsonykor az éjféli misére hívogató harangok, a harangok szavában az angyalok szózatát halljuk! Elfelejtjük az élet küzdelmeit és szenvedéseit. Ugy érezzük, mintha egy más, biztató világ felé igazodnánk, mintha minket is hívogatna valaki.

Igen, Valaki.  
Krisztus, aki  
re, hogy szóval

Az Üdvözítő Jézus  
eljött ide a föld-  
és példájával



megtanítson minket a helyes életre. Eljött, Betlehemben kis gyermekként földre szállt, hogy visszahívjon bennünket nem az akác-lombos faluba, nem is a levendulás temetőbe, hanem oda, ahol nyughatatlan lelkünk békét talál, vissza a gyermeki hithez és ártatlansághoz!

Az emberek a karácsonyt a gyermekek ünnepének tartják. A karácsony valóban a gyermekek örömnapja, de abban a magasztos értelemben, hogy ezen a napon a gyermekség eszméje csodás megdicsőülést ért el. Jézus Krisztus gyermekké lett értünk, hogy minket egy szent és természetfeletti istengermekségnek minden áldásában részesítsen!

Igyekezzünk elsajátítani ezt a gyermekded lelkületet! Hogyan? Ugy, hogy megőrizzük a kegyelem állapotát, lelkünk jóságát! A gyermek azért kedves, szép és boldog, mert nem terheli lelkét a bűn. Nincs nagyobb örömrontó és kedvtelenítő hatalom, mint a bűn! A gyermekded lelkület legszebb jutalma a büntelen, tiszta lelkiismeret. Ebben áll a karácsonyi boldogság! A Karácsonyi szentmise szentleckéjében Pál apostol imígyen beszél: "Eljött mindannyiunkhoz jóságos Üdvözítőnk", majd arra tanít: "Szakítsunk az istentelenséggel".

Igaza van az apostolnak! Ma Isten közénk érkezett, nem lehetünk istentelenek. S jószándékok, elhatározások fakadnak szivünkben: ezentul megpróbálunk tisztán, szentül, buzgón élni e világban. Még Újév napján is talán így fogadkozunk: ezentul másképp lesz! Adja Isten, hogy így legyen!

Érsek Sándor esperes plebános



Lányok  
kenyérre  
várva

### Sertés a piacon

Mult havi számunkban a tej termelésével és piaci helyzetével foglalkoztunk. Azok a hírek nem voltak megnyugtatóak és mára már az is bizonyos, hogy az ipar csak az első negyedévre (egyenlőre!) köt szerződést és csupán tejünk 50 %-ára lesz vevő. A másik felét közös kockázati alapon átveszi, de csak a tényleges értékesítése után hajlandó fizetni a tényleges bevétele alapján.

Napjainkban egy másik téma is borzolja termelőink hangulatát, nevezetesen a sertéshizlalás és értékesítés helyzete. Ennek a problémának objektív ismeretéhez azonban mintegy 3 évre kell visszatekintnünk.

1987-88-ban amikor a Husipari Vállalat bevezette a háztáji sertések vágás utáni minősítését, szövetkezetünk vállalta ezeknek a sertéseknek az élősulyban történő átvételét és feldolgozását, kedvezőbb árat ajánlva, mint az ÁHV. Szokásossá vált a vásárnapi szállítás, mely egyértelműen kedvező volt a termelők részére és az is, hogy rövid jelentkezési határidővel minden mennyiség átvételére sor került. A vásárlók életszinvonala, a piaci helyzet ezt akkor lehetővé tette. Husüzemünk, ha nehezen is, megbirkózott az így jelentkező zsirtöbblettel és az időnkénti átvétel utáni elhullások okozta kárral is.

1989-ben és 1990-ben ez a helyzet azonban jelentősen megváltozott. A sertéshizlalásba begyűrűző áremelkedések, a hus árának emelkedése és a vásárlóerő folyamatos visszaesése már arra kényszerített bennünket, hogy mindkét évben januárban 2-2 hétre leállítsuk husüzemünket, amire korábban még nem volt példa.

1990. első negyedévében olyan kritikussá vált a helyzet, hogy a termelők biztonsága érdekében lépést kellett váltanunk. Voltak olyan hetek, amikor napi 20-25 db-ot vágunk és be kellett állnunk a három napos vágásra, a korábbi 4 napossal szemben. A kistermelők sertései - a kritikus helyzetet feloldandó - visszakerültek az ÁHV-hoz, aki korábbi gyakorlatával szakítva visszatért az élősúlyu átvételre és kedvező felső súlyhatárt állapított meg.

Ez a rendszer azonban pontos előrejelzést követelt és kisebb mozgásteret engedett a „spontán értékesítőknak”. Az év nagy részében ez nem is jelentett problémát.

A disznóölések közeledtével és a jövő évi gazdasági előrejelzések ismeretével párhuzamosan, az utóbbi időben megsaporodtak az ujsághirdetések és a más értékesítési csatornák keresése.

Ez nem mindenkinek sikerült, a részvétel egyre nőtt, és azoknak a sertéseknek a száma is, melyek máról-holnapra levágásra érettek lettek. A kiélezett hangulat bűnbakokat követelt és előkerültek hamarosan a szövetkezet és a husüzem vezetői, és mindezek, akiknek valamilyen köze van az üzem gazdaságos működtetéséhez. Előkerült az is, hogy az üzem részére más szövetkezetektől vásárolunk sertést, magasabb áron. És végül az is, hogy a vágóhid a falué, a tagoké és kötelező (?) levágni minden háztáji disznót.

Azon azonban nem mindenki gondolkodott el, hogy a hus és a hentesáru vásárlása hullámzó és bizonytalan lett, hogy az elég alacsony sertésállomány ellenére is eladásra kényszerült az ágazat, és hogy a vásárolt alapanyagból több értékes husrész és kevesebb zsir kerül a raktárba, onnan a boltokba. Az indulattól vezérelve azt is elfelejtik néhányan, hogy végül, de nem utolsó sorban, ennek a husüzemnek nyereségesen kell működnie ahhoz, hogy a tagok és a falu javát szolgálja. De MINDENKIÉT és nem csak egyesekét, és időnként.

Aki ezt végiggondolja, az hamar rájön, hogy mi már tényleg piaci helyzetbe kerültünk, ahol mások a játékszabályok, mint a belénk rögződött „biztonságos időkben”. Sajnos ez a helyzet először bennünket, kis és nagytermelőket érint, egyenlőre tej és hus vonatkozásában. A többi, nehezen tudomásul vehető hatás, a jövő év megoldandó kérdései közé fog tartozni...

De mit tehetünk e vonatkozásban a magunk hatáskörében?

Először is azt, hogy megszüntetjük a sertések importját és csak a tagok sertéseit vásároljuk fel a husüzem részére. A husüzem mindenkori heti vagy havi igényét vesszük alapul, megnézzük, hogy hány darabot tud biztosítani a szövetkezet állattenyésztése és a különbözetet vásároljuk fel a tagoktól a minőségnek megfelelő piaci áron.

Másik lehetőségünk, hogy a háztáji ágazat vezetője megkísérli értékesíteni, a lehetséges piacok felkutatásával, a tagi gazdaságokban még megmaradt sertéseket a mindenkori piaci áron.

Természetesen előfordulhat olyan helyzet, amikor a tagi gazdaságokból és a közösből nem jön össze a husüzem igénye, ez esetben a hiányzó mennyiséget más forrásból kell biztosítani.

Egy bizonyos! Célszerű jól átgondolni, hogy mekkora legyen a háztáji gazdaságunk részlete...



A 9. számú VIRÁGBOLT vezetője PÉK BÉLÁNÉ minden kedves vásárlójának kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog Ujesztendőt kíván!



(x)

### SORSOLÁS!

LÉBÉNY-KUNSZIGET TAKARÉKSZÖVETKEZET ezuton értesíti kedves Ügyfeleit, hogy az 1990. évre meghirdetett ajándék sorsolást december 22-én (szombaton) 10 órakor tartja a lébényi központi üzletházban.

Sorsolásra kerülnek: háztartási kisgépek, lakásfelszerelési tárgyak, különböző összegű értékpapírok és különböző ajándéktárgyak.

A nyereményeket a sorsolás napján a helyszínen, majd pedig a befizetés helyén lévő egységünknél lehet átvenni.

A nyertes számokat minden egységünkben kifüggesztjük.

A sorsolásra szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Takarékszövetkezetünk Igazgatósága, és dolgozói nevében minden kedves Ügyfelünknek KELLEMEK KARÁCSONYI ÜNNEPEKET és BOLDOG UJ ÉVET KIVÁN

Dudás Ferencné  
ig. elnök



## BETLEHEMEZÉS

Gyermekkorom egyik legszebb és legjobban várt hónapja volt a december. Nemcsak azért, mert rendszerint már ilyenkor leesett a hó, lehetett szánkázni, a nagy tócsán görbézni és korcsolyázni a karácsonyi szünetben, hanem legszebb volt azért is, mert vártuk a karácsonyt, a szeretet ünnepét, a betlehemezést.

Emlékszem, milyen lelkesen készültünk a betlehemezésre. Már december elején összejöttünk, tanultuk a mondókákat, kiosztottuk a szerepeket. Több csapat is járta a falut. Általában 4-5 főből állt a csoport. A betlehemi istállót szépen elkészítettük, a kis figurákat beraktuk, a világítást gyertya helyett zseblámpa elemmel oldottuk meg. A betlehemi istállót vivő fiú hosszú fehér szoknyában volt, a pásztorok báránybőr subában, kezükben pásztorbottal.

Karácsony előtt két héttel kezdtük el a betlehemezést. Mikor már besötétedett, elindultunk és 15-20 házhoz mentünk el naponta, úgy osztva fel a falut, hogy karácsonyig mindenhova eljuthassunk. A szövegeket és versikéket apáinktól tanultuk, tehát nagyon régiek és eredetiek voltak.

Maga a betlehemezés a következőképpen zajlott le. Mikor benyitottunk az utcai kapun, a következő éneket kezdtük el:

„Füstöl a kémény, talán itthon vannak, gyere be pajtás, valamit csak adnak”.

Az ajtóhoz érve a betlehemet vivő csengetni kezdett, és beengedést kért a háziaktól a következő szavakkal:

„Bemehetünk a kis Jézussal?”

Az igen válaszra a betlehemet vivő bement, és a következő versikét mondta:

„Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus. Glória! Glória! Istennek szent fia. Itt állok, dombon állok, mégis nektek prédikálok. Látom Betlehem városát, s annak tündöklő csillagát. Gyere be első pásztor!”

Az első pásztor bement és a következőket mondta:

„Kis erdőben, nagy erdőben jártam. Ott egy malmot találtam. A malom oldalán hét tábla szalonna lógott, akkorát se vágtam belőle, mint a kis vidám, mély...”

simba még a bocskorom talpa is lapuvá szakadt. Gyere be második pásztor".

Második pásztor: „Jóestét kívánok a háziaknak! Ha még ilyen vendégük nem volt, hát én itt vagyok. Ugye milyen tenyeres-talpas fickó vagyok én? ”

A többiek: „Bizony pajtás megvénültél.”

„Vén vagyok vén, vénebb vagyok a Tátránál, Fátránál, én nyirtam meg Ádám apánk legelső birkanyáját. Gyere be öreg!”

Fáradtan belép és öregesen mondja: „Jóestét kívánok az uraknak! Jaj de elfáradtam a nyáj őrzésében. Nosza fiuk, csináljuk meg azt a római széket, amelyet a pápától örököltem. Ó vigli - ó vigli, ha ez mindig így volna, üngünk gatyánk sosem volna.”

A pásztorok keresztbe teszik botjaikat, majd lefekszenek.

„Jaj de elálmosodtam, álmomban zörrenést hallottam. Nézz ki Gubi, mert nagyot ütök a farodra.”

„Éppen most voltam künn, száz farkas kergette a nyáját.”

Mindnyájan éneklik:

„Felugrottam talpra, megijedtem. Cifra bocskorkámat felkötöttem: Menyből az angyal lejött hozzátok pásztorok, pásztorok, hogy Betlehembe sietve menvén lássátok, lássátok. Istennek fia, aki született jászolban, jászolban, Ő leszen néktek Üdvözítőtok valóban, valóban.”

Mikor az énekkel végeztünk, a betlehemet vivő megrázta a kezében lévő perselyt a következő szavak kíséretében:

„Ennek a pörsőnek pörső a neve, Isten a szakállát borotválta bele. Szegények vagyunk mint a templom egere, ezért egy pár krajcárt dobjanak most bele.”

A pénz megköszöntük, és elköszöntünk Dicsértessékkal a háziaktól. Kifelé jövet a következő éneket énekeltük:

„Kaptunk egy krajcárt, tedd a tarisznyába, jó lesz az holnap egy kis pálinkára.”

Mikor befejeztük a betlehemezést, az adományt egymás között elosztottuk. Ilyen volt gyermekkorom betlehemezése, melyet elfelejtteni sosem lehet. Örülök, hogy már kezd nemcsak falun, de városon is újraéledni ez a szép régi szokás.

Szalai Pál



Eredményekben gazdag, boldog

új esztendőt kíván

a Kunszigeti Faluszépítő Egyesület



Kedves Olvasó!

Az egyre nehezedő gazdasági helyzetben a HIRMONDÓ is eljutott oda, hogy a példányonkénti 10 Ft-os áron már nem állítható elő. Kénytelenek vagyunk 1991. január 1-től a lap árát 19 forintra emelni, s ezért 10-12 oldalon tudjuk információinkat nyújtani.

Változik a lap külső megjelenése is. Elmarad a zöld, kemény borítólap, helyette Dubi Árpád tanárúr grafikájával díszített előlapot alkalmazunk.

Kérjük azokat, akik szövetkezetünkben aktívan dolgoznak, hogy amennyiben az évi 228 forintos előfizetési díjat nem vállalják, a szándékukat 1991. január 15-ig jelentsék be az abdai vagy a kunszigeti pénztárosoknak és ez esetben nem terheljük be őket az előfizetési díjjal és természetesen a januári számot már nem küldjük meg részére.

A nyugdíjasokat és kivülálló előfizetőinket arra kérjük, hogy a számunkban részükre elhelyezett zöld csekken - amennyiben továbbra is kérik a lapot - szíveskedjenek 1991. január 15-ig az előfizetési díjat befizetni.

Bizunk abban, hogy a Tisztelt Olvasó továbbra is megmarad lapunk előfizetőinek táborában, egyben kívánunk Önnek és Kedves Családjának

KELLEMES KARÁCSONYT

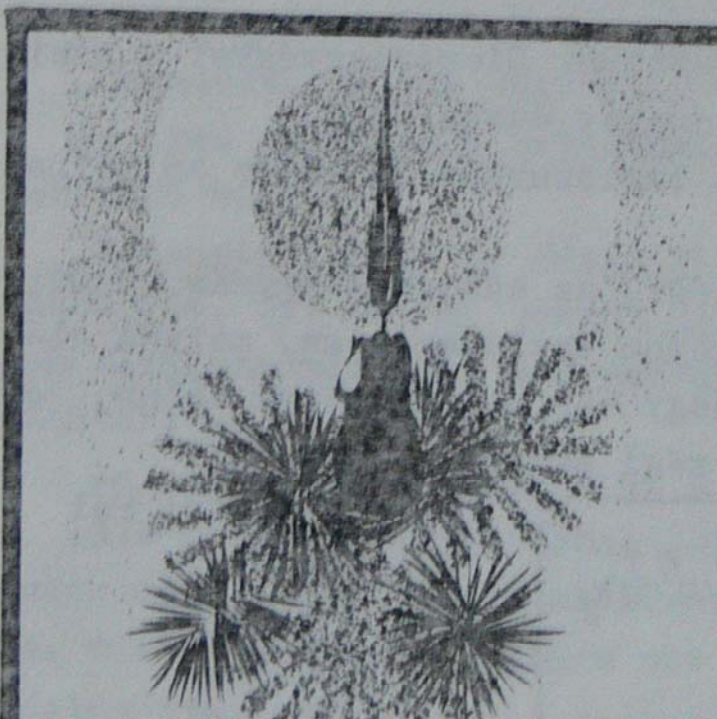
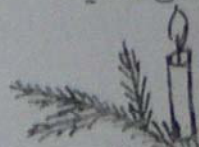
és

AZ ÚJ ESZTENDŐBEN SOK SZERENCSET, ÖRÖMET!

- szerkesztőség -

Kellemes karácsonyi ünnepeket és örömteli, boldog új évet kíván a falu minden polgárának a kunszigeti önkormányzat képviselőtestülete, a polgármesteri hivatal dolgozói nevében

Tilai Lajos  
polgármester



## Aprószentek köszöntése Kunszigeten

1947-ig élt falunkban az a népszokás, hogy köszöntötték az aprószenteket. Az ateista rendszer azonban - mint sok más - ezt is betiltotta vallásos mondanivalója miatt.

Mi idősebbek tanultuk és olvastuk a Bibliából, hogy Heródes, a zsidók királya, mikor megtudta, hogy új király született, aki megváltja Izrael népét, elhatározta, hogy minden ujszülött fiú csecsemőt leölet Zsidóországban, remélve, hogy köztük lesz Jézus is, az új király.

A Szent Családnak azonban álmában megjelent az Úr angyala és tudtukra adta Heródes szándékát. Erre József és Mária a kis Jézussal Egyiptomba menekült.

Heródes pedig leölette a sokezer ártatlan fiugyermekeket, akiket azóta is aprószenteknek nevezünk.

Emléküket úgy őrzi a falu, hogy a sorozás előtt álló legények 2-3 csoportban december 28-án hajnalban bejárják a falut, korbáccsal kezükben bemennek a házakhoz és az ablakok alatt a következő szép éneket mondták el:

„Felvirrasztott Isten szép piros hajnalra, szép piros hajnalra,  
Hogy meghagyta érni aprószentek napját, aprószentek napját,  
Az aprószentek is száznegyvennégyezren voltak, akik megölettek,  
Akik a Jézusért kinhalált szenvedtek, kinhalált szenvedtek.  
Adjon Isten bort, búzát, borocot, kurta farku malacot.  
Taligámba kereket, csutorámba feneket, hogy ihassunk eleget.  
Dicsértessék a Jézus Krisztus”.

A háziak pénzt tettek az ablakba a legényeknek. Ha nagylány is volt a háznál, a pénzt ő tette ki, s ha nem vigyázott, az egyik legény korbácsával ráütött a kezére - a népi mondás szerint azért - hogy fias legyen. (Azt nem tudom, hogy a tyuktojás-e, vagy a lány?)

A kapott pénzt azután szépen megköszönték és a következő vasárnap a legények elmulatták.

Milyen szép lenne, ha ebben az anyagias, embert kinzó világban feleleveníthetnénk e szép népszokást és a többieket is!

Mennyivel szebb és gazdagabb lenne a falusi ember élete!



A KUNSZIGETI FALUSZÉPÍTŐ EGYESÜLET

alapító tagjai:

- |                       |                         |
|-----------------------|-------------------------|
| 01. Baranyai István   | 23. Németh Gyula        |
| 02. Börzsei Gábor     | 24. Pék Lajos           |
| 03. Csányi Gyula      | 25. Pintér Józsefné     |
| 04. Dobrádi Zoltánné  | 26. Rába László         |
| 05. Dubi Árpád        | 27. Rába Lászlóné       |
| 06. Erdélyi Jánosné   | 28. Stankovics Antal    |
| 07. Érsek Sándor      | 29. Stoller Antal       |
| 08. Farkas Ferenc     | 30. id.Stoller Péter    |
| 09. Fazekas Miklósné  | 31. ifj.Stoller Péter   |
| 10. Fördős Imréné     | 32. Stoller Imre        |
| 11. Fürst János       | 33. Stróbl Imréné       |
| 12. Gondár Lászlóné   | 34. Szalai Béla         |
| 13. ifj.Gondár Zoltán | 35. Szalay Győző        |
| 14. Hécz Tünde        | 36. Szalai István (ács) |
| 15. Holczer Gyula     | 37. Szalai Istvánné     |
| 16. Huszár Gábor      | 38. Szalai Zsolt        |
| 17. Jakus Lajos       | 39. Szücsné Venesz Irén |
| 18. Józsa Józsefné    | 40. ifj.Tilai Lajos     |
| 19. Jursics Andrásné  | 41. Tóth András         |
| 20. Kuller Iván       | 42. Varga Béla          |
| 21. Lendvai Iván      | 43. Varga József        |
| 22. Lendvai Ivánné    | 44. Varga Józsefné      |

o - o - o - o - o - o - o - o - o

TŰZ A HÚSÜZEMBEN

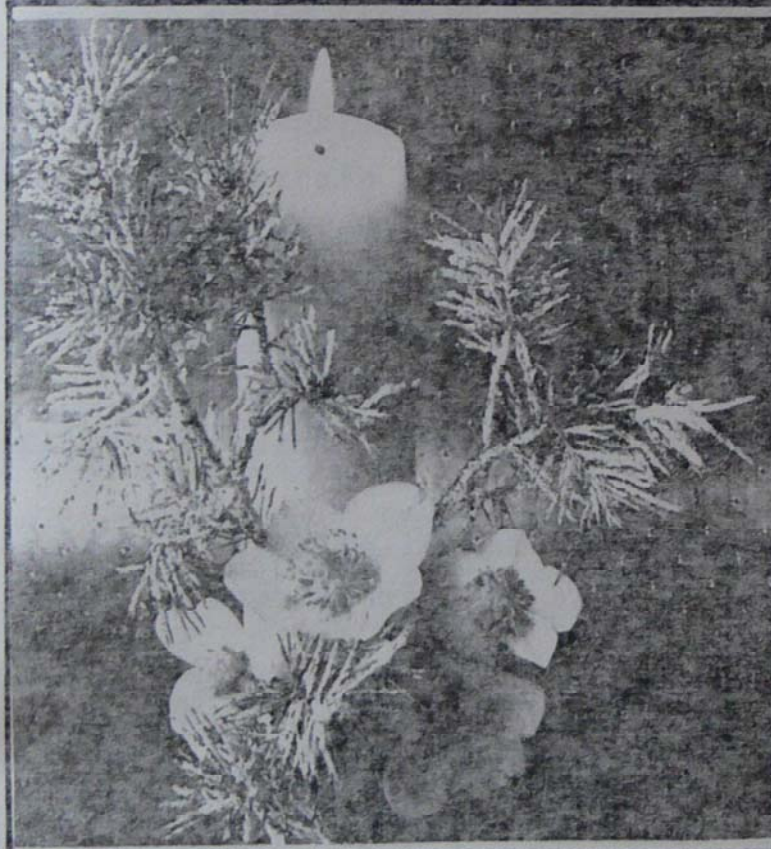
December 15-én szombaton a déli órákban egy gázkészülék meghibásodása miatt tűz keletkezett húsüzemünkben. A kiérkező győri tűzoltók néhány óra alatt eloltották a tüzet, az üzem dolgozói pedig biztonságba helyezték a félkész- és késztermékeket. Hús-termékekben kár nem keletkezett, de a tetőzet, a szigetelés, a különböző vezetékek rendszerei, néhány gázberendezés súlyosan károsodott.

Az ügyben a vizsgálat befejeződött. Megállapították az illetékes szervek, hogy szövetkezetünk dolgozói közül a tűz előidézéséért senkisé is felelős. A gázkészülékünket szervizelő vállalat és a tűzoltóság között folynak a viták a műszaki meghibásodás okát illetően.

A biztosító társaság kárszakértője szerint mintegy 2,5 millió, a tűzoltók szerint csak 980 ezer forint a kár.

A helyreállítást megkezdték, s bizunk abban, hogy januárban újra dolgozhat az üzem. A boltok ellátását addig a Győri ÁFÉSZ abdai husüzeme biztosítja. A husüzem dolgozóit a helyreállítási munkákon foglalkoztatjuk.

A biztosító megtéríti - számlázásunk alapján - az épületkárokat, a víz-, villany-, gáz- és hűtővezetékek rendszerének és berendezéseinek helyreállítási költségeit, valamint a takarítás ráfordításait.



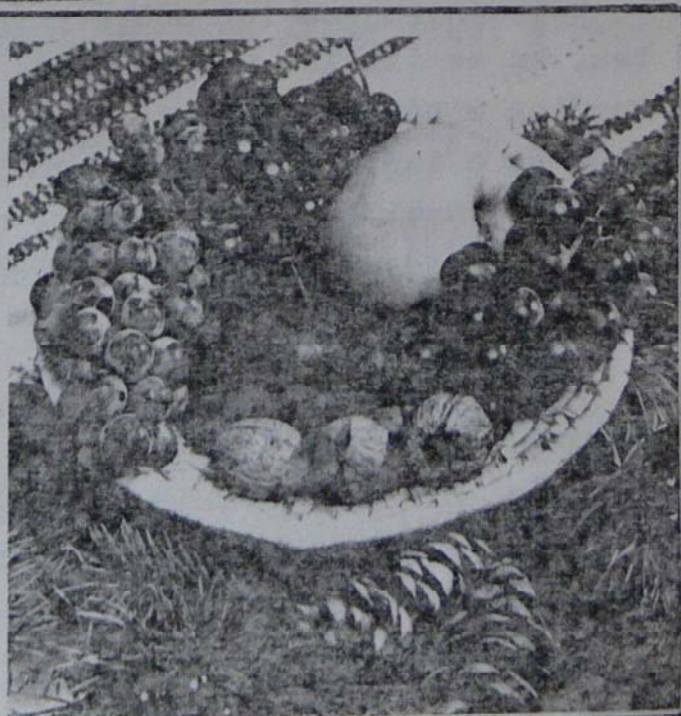
- Rába -

A termelészövetkezet tagjainak, alkalmazottjainak kellemes karácsonyi ünnepeket és az új esztendőben munkát, biztonságos megélhetést, sok örömet, boldogságot kíván a szövetkezet vezetősége nevében

Fürst János  
elnök

Abda község önkormányzata és a polgármesteri hivatal dolgozói nevében kellemes karácsonyi ünnepeket és eredményekben gazdag, örömteljes új esztendőt kíván a falu minden polgárának

Somogyi György  
polgármester



Az ifjúság megfelelő szintű nevelése és oktatása mai, változó világunkban ugyanugy mint régen, mindig közös ügy volt és marad. Ezért szükség van egy olyan szervezetre, amely lehetővé teszi a szülők széleskörű részvételét, beleszólását ebbe a folyamatba. Ezt biztosíthatja az Iskolaszék.

A jelenlegi elképzelések szerint az iskolaszék egy demokratikusan megválasztott társadalmi szervezet, melyet a helyi önkormányzat, mint laikus testület működtet. Tagjait három évre választják, akiknek több mint fele pedagógus.

Az iskolaszék döntéseket hozó testület. Pályázatot ír ki az intézményvezetői állások betöltésére, ezeket elbírálja, a vezetők javaslatai alapján kinevezi a pedagógusokat. Fegyelmi kérdésekben elsőfoku bírósági joga van. Ha az intézményvezetők ellen az iskolaszék tagjainak legalább kétharmada bizalmatlansági indítványt nyújt be, a vezetőt a testület visszahívhatja.

Ezek a leglényegesebb jogok, kötelelességek melyekkel foglalkoznia kell.

Emellett természetesen szakképzett tagjai ellátják a szakmai felügyeletet is. Minden ellenőrzés kényszerítő elemet is tartalmaz, sértheti a szakember önállóságát.

Az iskolaszékek és a tantestületek között ma is a legtöbb konfliktust az iskolai autonómia megsértése okozhatja. Fontos, hogy kapcsolatukban érvényesüljön az egyenjogúság.

Véleményem szerint szükség van az Iskolaszékre, abban az esetben, ha az iskolát nem támadni, munkájában gátolni, hanem ellenkezőleg minden eszközzel segíteni, támogatni próbálja. Az iskolaszék és a tantestület közös munkája hozhatja meg a nevelési-oktatási folyamat magasabb szintre emelését, a szülők, tanulók, pedagógusok kapcsolatának még közvetlenebbé tételét.

Stankovics Antal

Mészáros István neveléstörténész szerint az iskolaszéket változtatás nélkül ma lehetetlen volna működtetni. Szerinte ne az elnevezés, hanem a tartalom legyen a fontos. Az, hogy a gyermekekhez miképpen juthat el az a műveltségtartalom, amit az iskola ad-

## Beszél(j)ünk róla

A Tisztelt Olvasóval nem csak úgy kívánunk találkozni, hogy közlünk vagy tájékoztatunk: szeretnénk bevonni a Hírmondó „szerzői gárdájába”. Az aktuális problémák, közösségeinket érintő hatások, események mellett bizonyára nem mennek el szó nélkül: hát fejtsék ki gondolataikat, mondjanak véleményt. Egy rovatot rendszeresítünk, amelynek már a címe is elárulja szándékunkat és annak tartalmát: hát kezdődjék a beszél(j)ünk róla!

Itt van mindjárt az autópálya építésének kérdése. A Kisalföld 1990. december 3-1 számában Környezetvédők az autópályáról címmel jelent meg egy rövid közlemény - főleg olvasói levélből idézve.

Dicséret Kingának és Katinak (a cikk aláírói), ha csak egy levél erejéig is, de fölkarolták a közösségeinket (Abda, Börcs) érintő utépités témáját, és fölvetették környezetvédő aggodalmukat.

A tervezett autópálya nagymérvű beavatkozás a természet rendjébe, fájdalmas változás a nyomvonalába eső környezetnek. Mi, a két falu lakói igazán szegényebbek leszünk: megszűnik a Holt-Rábca visszaölelkező kanyarulataival, nyárfás Tűskedombjával, a Dobsai-híddal. Nem talál menedéket többé a télre vermelő compó és kárász, az iszapot szántó kagyló, nem bont fehér virágot többé a vizitők: nem énekel majd a nádirigó.

S velünk, itt lakókkal mi lesz? Birjuk-e majd a mérget okádó „vasperipák” százezreinek légszennyezését és monoton suhanó rohanását, száguldását?

Kit illet majd az a kértalanítás, amit az állam fizet a rétért, legelőért, szántóföldért?

Mi a garancia, hogy minimális lesz a légszennyezés, a zajszint?

Kik, mikor, kiket kérdeztek meg az abdaiak és a börcsiak közül?

Látjuk, a kérdések sokasága tisztázatlan, megválaszolatlan. Úgy vélem leírhatjuk: nem vagyunk ellene az ujnak, a korszerűnek, a haladásnak, viszont az érdekek egyeztetését fontosnak tartjuk.

Életünket, jövőnket befolyásoló nagyjelentőségű változásokról tudni akarunk, hogy unokáink is láthassák: szorításban is a legjobban döntött a falu, a lakosság.

Püzfa Ottó

### A kunszigeti labdarugók őszi szerepléséről

Elcsendesedett a focipálya, becsukott a „Huzatos” is, pihennek a futbalisták. Puxbaum József edzőt kérdezem, hogy szerepeltek a kunszigeti csapatok.

- A városi B osztályban indítottunk felnőtt csapatot. Az őszi 11 mérkőzésből kettőt megnyertünk, négyet elvesztettünk, öt mérkőzésen pedig döntetlent értünk el. A táblázaton a 7. helyen állunk 9 ponttal. Gólarányunk pozitív: 17:15. Góllövésben leginkább jeleskedett Varga Ernő, aki 6, és Fazekas Miklós, aki 4 gólt rugott. Baranyai József 3, Stróbli Imre 2, a két Benicsics 1-1 gólt szerzett.
- Az ifjúsági együttes gyengébben szerepelt. 3 győzelem, 8 vereség, 14:28-as passzív gólarány, 27 %-os teljesítmény jelzi, hogy gödörben vannak. Vajon miért?
- Sok olyan fiatal került a csapatba, aki most ismerkedik a labdával, tanulja a labdarugás ABC-jét. Remélem a tavasszal már rutinosabbak és ezzel együtt eredményesebbek lesznek!

- Rába -

- o - o - o - o - o - o - o - o - o -

### Abda a 3. helyen fordul!

Az abdai labdarugók a városi A osztályban kellemes meglepetést okoztak azzal, hogy az őszi idény végén a tabella 3. helyén várják a tavaszi folytatást. 12 mérkőzésből hatot megnyertek, kettő döntetlen lett, négyszer vesztesen hagyták el a pályát. 24:11-es gólarányuk jelzi, hogy jó a védelmük de a góllövő tudományuk sem akármilyen, hiszen mérkőzésenként átlagosan 2 gólt lőttek. Remélem, hogy érmesen fejezik be az 1990/91-es évadot!

Az abdai utánpótlás gárdája nem szerepelt ilyen fényesen, de a 6. helye így is elismerésre méltó. 6 győzelem és 5 vereség a mérlegük, 24:14 a gólarányuk. Mérkőzésenként ők is meglőtték átlagosan a két gólt, sőt még valamivel többet is, mint az „öregék”.

- Sörös -

---

A kunszigeti „Zöld Mező” Mg.Tsz. üzemi lapja  
Felelős szerkesztő: Rába László Telefon: 65-011.  
Kiadja: a Kunszigeti „Zöld Mező” Mg.Tsz. Kunsziget, Zöldmező ut 1.  
Felelős kiadó: Fürst János elnök Telefon: 65-011.  
Készíti: a Kunszigeti „Zöld Mező” Mg.Tsz. Sokszorosító Üzeme:  
Győr, Baross ut 61-63. Telefon: 18-922.

=====